

Ubogi Jože ni smel na bratov pogreb

Objavljeno: 10.11.2012 10:26

Avtor: Lovro Kastelic

Dejan Cvetko naj bi v Slovenskih goricah skrbel za onemogle.

ANDRENCI, DESTRIK – Slovenske gorice, tik pred sončnim zahodom. Prispeli smo do Ločkega Vrha, nedaleč od destriškega pokopališča, do rojstne hiše **Jožeta** in **Antona Nedelka**. Nekaj čudnega se tam godi, smo izvedeli, zato smo se želeli prepričati na lastne oči, povprašati tiste, ki so se tja na novo naselili, kaj, za vraga, se vendar dogaja. Ko smo se približevali, so se nenadoma odprla vrata. Iz uboge in neometane hiške sta kot pobesnena psa drug za drugim pritekla mladeniča. »Ne

dovolimo, da se zadržujete na naši zemlji! Dol z naše zemlje!« Eden si je začel zapisovati registrsko številko našega vozila in grozil, da bo poklical policijo.

Mi pa smo ju poskušali zgolj vprašati, zakaj svojci pred tednom dni niso smeli na pogreb Antona Nedelka, zakaj njegov brat Jože nima dostopa do rojstne hiše, zakaj Jožetu v zadnjem letu niso pustili do bolnega Antona. Kako so sploh prišli do Tonekovega premoženja? Eden od njiju je bil menda sin **Dejana Cvetka**, 43-letnega kmeta, doma iz Pokoš pri Slovenski Bistrici, ki resnično buri duhove v okolici Trnovskega Vrha in Destrika, kot so nam pripovedovali najbližji sosede. Za **Cvetka**, očeta štirih otrok, ki je sodeloval v prvi Kmetiji, resničnostnem šovu, se namreč vse glasneje govori, da izkorišča nepismenost in naivnost obnemoglih starčkov, sam pa se potem, ko jim obljubi, da jim ne bo treba v dom in da bo za njih skrbel – vse do smrti, okoristi z njihovim premoženjem. »Kot na primer s premoženjem Antona in **Marije Nedelko**,« nam je z ogorčenjem razodela njuna nečakinja **Jožica** Nedelko iz Andrecev, Jožetova hči, še vedno pretresena zaradi zadnjih dogodkov. »Cvetka me je strah!« je dodala.

Dobila sta posvojenca

Jožica za Dejana Cvetka – ta zase pravi, da je nemara še primernejši za oskrbo starejših kot marsikdo, ki se s tem poklicno ukvarja – do lanskega poletja, ko je njen stric zbolel, še ni vedela. Tistega avgusta pa jo je poklicala teta. »Stric je v bolnišnici. Ali me lahko pelješ k njemu?« Jožica, ki globljih stikov z njima sicer ni imela, dobivali so se le ob največjih slavnih, jo je potem odpeljala.

Marija in Anton sta sicer živela v hudi revščini, »jedla samo suh kruh,« se je spominjala Jožica. »Stric ni znal pisati ne brati, živel je v svojem svetu, kako bi vam povedala – ni bil čisto pri pravi,« ga je na hitro opisala. Sploh naj bi bil obremenjen z gruntom, ki ga ni hotel

nikomur predati, čeprav je vmes, kot je dejala Jožica, zapravlil že za eno parcelo. »Manj si hodil k njemu, bolje je bilo!«

Med vožnjo do ptujske bolnišnice je Marija nečakinji potem dejala, da je pri njih nekdo iz Slovenske Bistrice, da ima več starejših pod sabo, da skrbi zanju, da se vsi grebejo za njun grunt. »Tako sem vedela, da je nekaj narobe!« je takrat blisknilo v Jožičino glavo. Ugotovila je, da je Cvetko, ki je Nedelkova spoznal lani spomladi, očitno navezal tako močan stik, da sta mu bolehnata starčka z oporoko, domala neverjetno, pri priči zapustila vse svoje imetje. Cvetko je na lepem, brez vednosti svojcev, postal njun nekakšni posvojenec. Nakar je z jasnega udarila še ena strela ...

Po podpisu oporoke

Le nekaj dni zatem, 30. avgusta, teden po podpisu oporoke, je umrla Marija. Obdukcije ni bilo. Počil naj bi ji želodec. »Umrta je zaradi vnetja abdomna,« je za Preverjeno pojasnjeval Cvetko, ki je poskrbel tudi za pogreb. Tam sta Jožica in njen oče tega skrivnostnega dobrotnika tudi prvič videla. »Bila me je groza, ko sem videla, kako je božal teto, ki je bila v krsti, kako tudi drugi nečakinji ni dovolil, da bi stopila bližje, 'če vam ni kaj prav, greste lahko stran; mi jim vse nudimo, vi tega ne veste; zakaj ste sploh prišli, zakaj želite biti ob krsti,' je moril. Kupili smo ikebano, tudi to je odstranil z groba!« še kar ne more verjeti Jožica.

Takrat so Nedelkovi obvestili policijo in od njih izvedeli, da so bili moške postave že ničkolikokrat tam, že zaradi zakoncev Markež. »Veste, tudi njih je Cvetko dobil na isto finto kot mojega strica. Z zakoncema je podpisal izročilno pogodbo, nato pa je po smrti moža gospo Markež dal v dom za upokojence, stroški oskrbe pa so potem prihajali na občino. Ampak tam je bilo še huje! Njena hči mi je zatrdila, da še svoje matere ni smela pokopati, ker ji Cvetko ni dovolil!« Potem se je Jožica obrnila na občino in neuradno izvedela, »da je to človek, ki pobira starejšim ljudem«. Tako destniški kot tudi župan Trnovske vasi se že nekaj časa ukvarjata s tem patronom, ki kot kaže z nepokretnimi sklepa kupo-prodajne pogodbe s preužitkom in ... išče luknje v zakonu. Starejši mu namreč prostovoljno odstopijo premoženje, ta se zaveže, da jim bo do smrti stal ob strani, ko umrejo, pa je vse njegovo. »Cvetko je strokovnjak za prepričevanje starih ljudi!« je dejal **Alojz Benko**, župan občine Trnovska vas.

Pred tednom dni je v 76. letu izdihnil še Tonek. Čeprav še ni bilo popolne zapuščinske razprave, se Cvetkovi že vedejo, kot da je to njihovo.

Sprevržena trgovina?

Anton je imel raka na prostati. Bil je tudi dializni bolnik. Po ženini smrti se z njim ni dalo več normalno pogovarjati. »Od avgusta do danes strica nismo videli. Tudi oče ni mogel do njega, do svojega brata.« Umrli je na Bišečkem Vrh, v Markeževi hiši, kamor ga je Cvetko po Marijini smrti preselil, ga negoval, »preoblačil pleničke in strigel nohte,« kot je dejal Cvetko. »Nekaj moram vendar delati, veste, imam štiri otroke ...« Ali njegovo delo pomeni pomoč, neobdavčeno delo ali nepravilno bogatenje, s tem se bodo morali poigrati pristojni organi. Da je umrl, so najbližji svojci izvedeli šele od drugih. Kako je umrl, je Jožici povedala **Patricija Cvetko** s CSD Ptuj. »Povedala mi je le: 'Snežinke je gledal skozi okno in izdihnil.'« Spet brez obdukcije? Spet brez pojasnila? Je v ozadju res sprevržena trgovina z zemljišči, in to na račun obnemoglih?

Prejšnji petek je bil pogreb

Lilo je kot iz škafa. Jančič iz pogrebnega podjetja iz Lenarta jim je velel, da se morajo

umakniti, da so tam lahko samo tisti štirje – novi svojci. »Dejan Cvetko, njegova žena in sin ter njihov hlapec **Anton Cizerl!**« Po nasvetu odvetnika so se vseeno pojavili v bližini pogreba, za katerega je Cvetko, kot smo izvedeli, zahteval, da se opravi v anonimnosti. »Tudi župnik ga ni smel pokropiti. Poklical me je šele naslednji dan in me vprašal: 'Ali bi želeli, da bi ga vendarle pokropil pred vami, potem pa z vami še zmoli?'« »Veste, Cvetko ni poskrbel niti za križ, tudi cvetja ni bilo. Menda je sam izdelal žaro,« pa se je z ogorčenjem oglasil še Jožičin najstniški sin **Mario**.

Nedelkovih ni več

Važno, da ima Cvetko v rokah novo oporoko, novo lastnino. Cvetko se brani: »Veste, vse to se zapleta zaradi občine in sorodnikov, ki bi se radi polastili zemlje. Štirideset let ni nihče prišel do njih, da bi jim kaj uredil, zdaj pa bi radi najslajše.« Jožica Nedelko je čvrsto na svojem bregu: »Sploh ni res, da dela za stare ljudi, oni delajo zanj, saj potem zasluži na njihov račun!«

Galerija:

Ključne besede: Jože Nedelko, Anton Nedelko, CSD, družina,

URL vsebine: <http://www.slovenskenovice.si/novice/slovenija/ubogi-joze-ni-smel-na-bratov-pogreb>